

کمیته دفاع ملالی جویا ، ۲ جوزا ۱۳۹۵

امریکا به نظر می‌رسد که «تروریست بد» ملا اختر منصور را کشت تا در غوغای ناشی از آن، راه ورود بی‌سر صدا و آرام «تروریست خوب» گلبدین راکتیار هموار گردد.

امریکا که تروریسم را به مثابه حربه موثر برای به غلامی کشانیدن ملتها و زدن رقبای قدرتمند اقتصادی و نظامی‌اش مورد استفاده قرار می‌دهد، تا وقتی از انواع چوچه‌های بنیادگرایش استفاده می‌کند که آنان را مفید تشخیص دهد و زمانی هم که تاریخ مصرف شان سر رسید آنان را به آسانی از بین می‌برد. ملامنصور هم از همینگونه مهره‌های بی‌اراده بود که با انقضای تاریخش توسط بادار کشته شد.

اما از آنجاییکه گلبدین و باند خونخوارش از چهل سال بدینسو منحیت دست‌پروده قابل اعتماد به امریکا کاربرد داشته، هیچ‌گاهی نخواست که این رهبر بیمار را که آزادانه در پاکستان فعالیت داشت از بین ببرد و حالا هم زیر نام زیبای «صلح» این خاین ملی را یکبار دیگر می‌خواهند بر ملت ما تحمیل نمایند و دور نخواهد بود روزی که مثل دیگر چاکرانش به او هم لقب «قهرمان بازسازی و صلح» را اعطا نماید.

معامله و باج دهی به راکتیار که تاریخش با خون و جنایت و وطن‌فروشی عجین است، خیانت نابخشودنی

به مردم ما است و با اینگونه زیرپا کردن بی‌شرمانه عدالت، صلح نیز هیچگاهی در کشور حکمفرما نخواهد شد. مهره‌های پلید حزب منفور اسلامی چون فاروق وردک، حلیم فدایی، کریم خرم، عمر داوودزی، وحیدالله سباوون، هادی ارغندیوال، محمد خان، جمعه‌خان هم‌درد و غیره عملاً طی ۱۵ سال گذشته پست‌های کلیدی دولت پویشالی کرزی و ع و غ را در چنگ داشتند و با صدق دل در راه تامین منافع باداران امریکایی تلاش نموده اند بنا امریکا نیروی خودفروخته‌تر و ارتجاعی‌تر از آن برای پیشبرد اهداف استعماری و چپاولگرانه‌اش در افغانستان نمی‌تواند سراغ نماید.

تحت سلطه غداران ملی و نورچشمی‌های جان‌گیری، صلح منحیت رویایی دست‌نیافتنی برای مردم ما باقی خواهد ماند و برعکس در حالی که امریکا، روسیه، ایران، پاکستان و دهها کشور دیگر در وطن ما بزکشی و زورآزمایی دارند، روزهای تیره‌تر و خونین‌تری در انتظار ملت ما خواهد بود مگر اینکه مردم ما برخیزند و با مبارزه و دادخواهی حق شانرا بدست آورده عدالت را به جایگاه واقعی آن بنشانند.

ملالی جویا